

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המגיד

ויחי

אור

סוד ההצלחה להיות מתון:

בראשית פרק מט (ג) ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: (ד) פחו כמים אליתותר פי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עליה: (ח) יהודה אתה יודיה אחיה ידה בערף אביך ישתחוו לך בני אביך:

שאלות:

א. עלינו לבאר מזה לשון פחו כמים? ב. הו"ל אומרים יעקב אומר לראובן שהוא בכורו וראשית אונו יתר שאת ויתר עז, הכוונה בזה שהיה ראוי לקבל את שלושת המתנות ראשית אוני זו בכורה, יתר שאת זו כהונה שמקבל כ"ד מתנות, ויתר עז זו מלכות, והפסיד את שלושתן בגלל שפחו כמים ונכשל במה שבלבל יצועי אביו, מדוע כזה עונש על כישלון אחד? ג. עוד יש לשאול הרי מבואר במסכת שבת דף נח ע"ב אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל האומר ראובן הוא אינו אלא טועה, שנאמר ויהיו בני יעקב שנים עשר מלמד שכולן שקולים כאחת. וכיון שלא הוא אם כן אין סיבה להענישו ולהפסידו משלושת המתנות? ד. יהודה זוכה למלכות בגלל שהודה ולכן ישתחוו לך בני אביך, הרי הקב"ה משלם לאדם מידה כנגד מידה וכיצד שייך לקבל שכר את המלכות בגלל שהודה?

הדרך שרבים נכשלים בה:

הנה אנו עדים למציאות שפעמים רבות שהאדם נתקף בבולמוס של תאוות נקמה וכעס להעליב אדם שפגע בו, כמו כן פעמים שהוא נתקף בחמדת הכבוד או רדיפת הממון ותיכף עושה כל אשר לאל ידו לעשות מבלי להתבונן בתוצאות של מעשיו, ופעמים שדבר זה קורה גם בבית בין בני הזוג עם בני ביתו או בעבודתו או במקצועו שהאדם משתוקק להגיב ולהשיב ולהתקוף בחריפות ובמהירות להראות את כוחו וחכמתו וצדקתו, אולם דרך זו מוטעית ואף נוחלת בדרך כלל כישלונות בהיות שלא שקל בפלס המאזניים את דבריו או מעשיו ומה ההשלכות של הדברים ומתמלא חרטה שחבל שכך דיבר או עשה אך כבר מאוחר כי את הנעשה אין להשיב והנוק כבר נוצר וקשה לתקנו, אולם כאשר האדם מתון שוקל בפלס את דבריו ומעשיו ואינו נמהר לעשות את העולה על רוחו אלא אם כן בחן הדברים מכל ההיבטים בדרך כלל הוא מצליח כאשר נלמד מפרשתנו.

כיצד במעשה אחד מאבד שלושה כתרם

וכתב בפרש"י לבאר מדוע הפסיד את שלושת המתנות, בפרשת ויחי פרק מט פסוק ג וז"ל ומי גרם לך להפסיד כל אלה: (ד) פחו כמים – הפחו והבהלה אשר מהרת להראות בעסף, כמים הללו הממהרים למרוצתם, לכך אל

תותר – אל תתרבה ליטול כל היתרות הללו שהיו ראויות לך עכ"ל: וכ"כ הרד"ק שם אמר לו היית ראוי שיהיה לך יתר שאת ויתר עז לולי שהטאת הטא גדול, זהו שאמר פחו כמים, קלות ומהירות היה לך כמו המים הנגרים כן מהרת לעשות תאותך וגבר יצרך עליך ולא עמדת לפני ולא התבוננת בעצמך כי עזן גדול הוא, לפיכך אל תותר, לא יהיה לך יתרון על אחיך: וכן כתב בתולדות יצחק שם פחו כמים אל תותר וכו' באמרו פחו כמים אמר שאבד המלוכה, שהמלך צריך מתון ועצה לכל מעשיו. וכ"כ הכלי יקר שם ראובן בכורי אתה וגו'. אמנם פחו כמים אל תותר, כי מלך במשפט יעמיד ארץ וכל שופט צריך להיות מתון בדבר המשפט, ואתה פחות כמים בכל ענייניך, ופחו היינו המהירות, על כן אין אתה ראוי לקבל יתרון המלוכה. מתבאר מדבריהם כי פחו הוא מלשון פזיזות שפוהל בלי מחשבה אלא במהירות ולא במתינות הפך מלך שצריך להיות מתון כי על פיו ישק כל דבר. אולם עדיין צריך להבין מה חומרת הפעולה הזו שמאבד את כל המתנות, ובפרט שלא הטא במאמר חז"ל?

המלכות הוא שלטון על המידות

אולם נראה להוסיף ביאור כי מידת הפזיזות נובעת מחוסר שלטון על יצריו של האדם שאינו יכול להתאפק ולהיות מתון ושקול כמעשיו, וזה הפך המלכות שהוא מלשון שלטון על כל תכונותיו ומידותיו ולא ההפך, נמצא שאין ענישה על מעשה הפזיזות שהיפך משכבי אביו בהיות ועשה תשובה, אולם חשף את תכונותיו שאין לו את הכוח והכלים לשלוט על מידותיו ויצריו ופועל בפזיזות ממילא לא שייך להיות מלך ולקבל את שלושת המתנות. לעומת זה מעשה ההודאה של יהודה באותו מעמד שכינס את בית הדין לדון את תמר כלתו ודנו אותה בשריפה, והנה היא שולחת ואומרת הכר נא את המטה והפתיל למי שהם שייכים לו אני הרה, באותם רגעים הועמד יהודה בניסיון עצום אם יגלה את האמת הרי אין ביוזן גדול מזה קבל עם ועדה להודות על מעשה שלא ראוי לעשותו, מאידך יכול להעלים עין מדבריה להשאיר את הפסק בעינו ויוציאו אותה לשריפה ולא יתבייש, וזה מבחן שלטון האדם על מידותיו האם מסוגל להודות על האמת על השכון ביזונו ובלבד שהצדק יצא

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

מעשה בשידוך הרב איגרא כיצד הפסיד גאון בגלל הפזיזות:

מעשה בגביר גדול שחיפש בן תורה אמיתי לבתו והיה הגביר מכתת רגליו משיבה לישיבה עד שמצא בחור להפליא מתמיד עצום ולקחו להתן. מספרים שבמסיבת האירוסין בין הבחור משולם איגרא לבת הגביר קבל החתן קפה לשתייה דבר שהיה חדש ומאוד יקר, אולם מכיון שהיה הרב איגרא מונח כולו בתורה לא ידע כיצד שותים את הקפה, ובהיות שהניחו לפניו את אבקת הקפה וכן סוכר ומים רותחים חשב עם עצמו כיצד ינהג כי לא נעים לו לשאול, והחליט שלפי התורה יש להקדים אכילה ואח"כ שתיה ולכן לקח את אבקת הקפה והתחיל לאכול ואח"כ אכל את הסוכר ולאחר מכן שתה את המים, כשראו זאת הכלה ואביה נבחרו בטוחים היו שהתנם זה אינו מן היישוב כיצד אינו יודע אפילו איך לשתות קפה, וביטלו את השידוך, לימים מצא הגביר בחור ישיבה עילוי ומתמיד לבתו. מיטב הרבנים וראשי הישיבות הזומנו להתנות בת הגביר כאשר הגאון הרב הגדול בעל מסורת הש"ס מתכבד לסדר את הקידושין. הגיע זמן החופה והגאון הגדול עדיין לא הגיע לסדר את הקידושין נסע הגביר אבי הכלה במרכבתו להובילו אל החופה. אותה שעה ישב הגאון הגדול בביתו שקוע במכתב מעמיק שהעסיק את ראשו ולא נתן לו מנוחה. כאשר ראה את הגביר התנצל בפניו על אשר נשתחה מלהגיע אל החופה וביאר לו שזה עתה קבל מכתב מאברך יקר שנועד לגדולות שהשכיל להפריך את פסק בית דינו בענין עגונה מכתב זה מעסיק אותו מאד כאשר חידש בו האברך חידושים נפלאים שלא עלו בדעתו וכדעת שאר הדיינים. הגביר התעניין לדעת מי הוא האברך הגדול שנועד לגדולות שכבוד הגאון הגדול המרא דאתרא מדבר עליו בסילודין. משולם איגרא אמר הגאון הגדול. כששמע הגביר את השם יוצא מפיו של הרב הגאון נפל על הכסא מתעלף הרב נחרד לשלומו של הגביר ולא הבין מה גרם לגביר לקבל הלישות דעת ביום התונת בתו ושמת לבו. לאחר שהעירו אותו הסביר הגביר זה היה החתן הראשון של בתי וביטלנו עמו את השידוך כאשר חשבנו שאינו מיושב וסיפר לו המעשה עם הקפה, הרב תמה ואמר לו עם רבי משולם איגרא ביטלת שידוך ראוי שתעלף פעם נוספת אמר הרב אם לא היית נוהג בפזיזות היית זוכה בגדול הדור.

הנהגת משה רבנו במתינות:

לעומת זה מלמדנו משה רבנו עד כמה חובת האדם לנהוג במתינות, כתוב בשמות פ"ז (ח) וַיָּבֹא עִמְלֹק

לאור או נכנע ליצרו ולאהבת עצמו ומתעלם מהאמת, אדם שמסוגל להודות על כשלונו בפני הרבים הוא מלך ששולט בעצמו ובו תכונות הראוי למלוך ולכן זכה למלכות מידה כנגד מידה.

בגלל הפזיזות של שאול איבד המלכות:

ובזה נוכל להבין כיצד שאול איבד מלכותו, כתוב בשמואל א פרק י פסוק ח וַיִּרְדֹּתְ לַפָּנִי הַגְּלֹגֶל וְהָנָה אֲנֹכִי יָרֵד אֵלָיְךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְבָבָהּ זִבְחֵי שְׁלָמִים שְׁבַעַת יָמִים תִּזְחַל עַד־בֹּאֵי אֵלָיְךָ וְהוֹדַעְתִּי לָךְ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: עוד כתוב בשמואל א פרק יג (ח) וַיִּחַל וַיִּזְחַל שְׁבַעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל וְלֹא־בָא שְׁמוּאֵל הַגְּלֹגֶל וַיִּפֶץ הָעָם מֵעֵלָיו: (ט) וַיֹּאמֶר שְׁאוּל הֲגִישׁוּ אֵלַי הַעֲלָה וְהַשְׁלָמִים וַיַּעַל הַעֲלָה: (י) וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְהַעֲלוֹת הַעֲלָה וְהָנָה שְׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שְׁאוּל לְקִרְאתוֹ לְבָרְכוֹ: (יא) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שְׁאוּל כִּי־רָאִיתִי כִּי־נִפֶץ הָעָם מֵעֵלַי וְאַתָּה לֹא־בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאֲסָפִים מְכַמְשׁוּ: (יב) וַאֲמַר עֲתָה יִרְדּוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי הַגְּלֹגֶל וַיִּפְּנֵי יָקוּם לֹא חֲלִיתִי וְאַתָּה אֲפַק וְאַעֲלֶה הַעֲלָה: (יג) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל נִסְבַּלְתָּ לֹא שְׁמֹרֶת אֶת־מִצְוֹת יָקוּם אֵלָיְךָ אֲשֶׁר צִוֶּךָ כִּי עֲתָה הִכִּין יָקוּם אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: (יד) וְעֲתָה מִמְּלַכְתְּךָ לֹא־תִקָּוֶם בְּקִשׁ יָקוּם לֹא אִישׁ בְּלִבּוֹ וַיִּצְוֶהוּ יָקוּם לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא שְׁמֹרֶת אֶת אֲשֶׁר־צִוֶּךָ יָקוּם:

ויש לשאול כיצד יתכן שבגלל שהקריב את הקורבנות בעצמו ולא שמואל הפסיד את מלכותו ובפרט שהוא המתין לו שבעה ימים כאשר שמואל אמר לו? **אולם כתב הגר"ח שמולביץ זצ"ל** דוגמה לכך אפשר למצוא אצל שאול המלך בחיר ה' איך הטא זה לא נמחל לו והוא איבד את המלוכה מדוע הלא גם דוד הטא ונמחל לו? אלא היא הנותנת על הטא אפשר לחזור בתשובה אפשר למחוק אותו ע"י מחילה, אבל מידה רעה תכונה לא מתאימה אין לה תקנה מי שעלול לאבד את שיקול דעתו מתוך לחץ אינו ראוי להיות מלך בישראל, לכן הכריע החסרון הזה אצל שאול וגם אצל ראובן, אמנם אין כאן הטא אבל למלכות וכהונה דרושות תכונות מיוחדות שראובן ושאוול לא הצטיינו בהם במידה הדרושה, וסופו של שאול יוכיח גם החטא שלאחריו שלא הרג את אגג מלך עמלק כפי שנצטווה קרה מאותה סיבה משום שלא עמד בלחץ הוא אמר לשמואל שם טו כד כי יראתי את העם ואשמע בקולם, זו היתה הסיבה שלא הועילה לו ההרטה שלו, על הטא אפשר לעשות תשובה כמו שעשה דוד המלך, אבל אם יש לאדם תכונה לקיחה מה שייך להתהרם.

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

השידוך של הסטייפלר כיצד זכתה אשתו בגלל המתנינות:

מאידך מספרים כאשר מרן הסטייפלר בעל הקה"י נפגש לראשונה עם אשתו אחותו של החזו"א נרדם בפגישה ולא דיבר עמה מאומה, נגשה האשה לאחיה החזו"א וסיפרה לו היתכן שכך ינהג התן בפגישה הראשונה, אמר לה החזו"א שהוא יברר את הדבר, בירר החזו"א ונדוע לו שהקה"י נסע ברכבת לפגישה במשך שלשים שעות ויען שלא ידע אם הכסאות ברכבת יש בהם איסור שעטנז או לא עמד במשך כל הנסיעה שלושים שעות רצופות, אין זה פלא אם כך שנרדם בפגישה, ולכן הכריע החזו"א שזה שידוך מיוחד והתחתנו, אולם אשה רגילה לא היתה מבררת את סיבת תרדמת התנה בעת הפגישה, אלא היתה מסיקה היא בפזיונות מסקנות בעצמה שזה לא בשבילה וממילא היתה מפסידה את יעודה להיות אשת חבר לקה"י, כך שבגלל המתנינות זכתה להיות אשת גדול הדור.

דברי השל"ה במידת הפזיונות והמתנינות:

כתב השל"ה שער האותיות אות מ"ם – מתוך א. לשון הגמרא במסכת ברכות פרק מי שמתו (כ-א), מתוך מתוך ארבע מאות זוזי שוייא. זו התוכחת מוסר, היה מרגלא בפומיה דקדוש ה' אבא מורי זלה"ה (בספר יש נוחלין, אוהרת ראית הנולד), שאל יבאל בשום מעשה הן גדול או קטן, רק ישיב עצה בלבנו, ויהיה הכם רואה את הנולד, כי כל העושה בחפזון, על הרוב מקולקל, והסימון 'אמרתני בחפזי כל האדם כזב' (תהלים קמז, יא), כלומר, כשעושה מעשיו בחפזי בלי מתון, אז 'כזב', מלשון (ירמיה טו, יח) 'היו תהיה [לי] כמו אכזב', 'אשר לא יכזבו מימיו' (ישעיה נח, יא). ואמר הפפוק (תהלים עה, ג) 'כי אקח מועד אני מישרים אשפט', ולא דוקא משפט, אלא הוא הדין לכל הדברים אשר יעשה אותם האדם, יקח מועד, ועת זמן לכל הפיץ, להתבונן עליו טרם עשותו. ונתן אבא מורי זלה"ה סימן 'בשובה ונחת תושעו' (ישעיה ל, טו), כשעושה עניניו בנחת והושב מחשבות טרם עשותו, זהו נושע (עכ"ד יש נוחלין). ולא דוקא מעשה, אלא הוא הדין דיבור, לא יוציא שום דבר מפיו לרעה, ואפילו לטובה, עד שיהרהר בתחילה תכליתו, ויראה את הנולד ממנו.

ג. דוד המלך ע"ה אמר (תהלים קיט, נט) 'חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך'. כך אמר דוד, כל דרך שהייתי הפיץ לילך בה, וכל דבר שהייתי רוצה לעשות, הייתי מחשב בו בטרם שאעשנו, אם היא טובה וישרה בעיני המקום ובעיני הבריות, הייתי עושה והולך בה. ואם נראית בעיני דרך לא סלולה, הייתי מניחה והולך, לפי

וילתם עמי ישראל ב'פ'פ'פ' (ט) ויאמר משה אליהו שלע פ'הר'לנו אנשים וצא הלחם פ'עמלק מחר אנכי נצב עלי ראש הנג'עה ומפ'ה האלהים פ'ידי: ויש לשאול מדוע משה אמר מחר ולא היום? ובאמת הו"ל הרגישו בזה וכתבו במכילתא דרבי ישמעאל בא מסכתא דפסחא פרשה יח יש מחר עכשיו ויש מחר לאחר זמן: מחר אנכי נצב (שמות יז ט) הרי מחר עכשיו. אולם אפשר לומר שמושה רבנו מלמדנו שצריך להיות מתון ולישון על זה לילה כי רק אז הדבר נעשה במחשבה.

כך גם נהג משה רבנו עם קרה, כתוב במדבר פרשת קרה פרק מז (ה) וידבר אליקרה ואל'כל'עדתו לאמר פ'קר וידע יקוק את'אשר'לו ואת'הקדוש והקריב אליו ואת אשר יב'הר'בו יקריב אליו: ואמרו הו"ל במדרש אגדה (בובר) במדבר פרשת קרה פרק מז סימן ה [ה] בקר וידע ה'. ומהו בקר וידע ה', אמר משה שעת שכרות הוא ואתם שכורים, ושמה מתוך האכילה ושתייה גבה לכם, ולכן אמרו הדברים האלו, אבל למחר כיון שיצא היין מגופם יהיה להם דעת טובה ויחזרו בהם, לכך נתן להם המתנה עד בקר, אמר להם כשם שאי אפשר בלא בקר, כך אי אפשר לישראל שלא יהיה אהרן כהן גדול שהקב"ה נתן לו הכהונה ולא אני:

ומכאן רבים אשר למדו מכאן כאשר עליהם להגיע לכלל ההלטה גורלית בכל תחומי החיים מסכמים לישון על זה לילה אחד ולא לפעול באופן ספונטני אלא להיות מתון ולחשוב היטב על כל צעדיו.

המתנינות מציילה חיים:

כתב בספר הסידים (מרגליות) סימן תרנה מעשה בכך שכבד את אביו ביותר א"ל האב אתה מכבדיני בחיי תכבדני במותי אני מצוך שתלין כעסך לילה אחד ועצור רוחך שלא תדבר, לאחר פטירת אביו הלך למדינת הים והניח אשתו מעוברת והוא לא ידע ועכב בדרך ימים ושנים וכשחזר בעיר בא בלילה ועלה לחדר שאשתו היתה שם שוכבת, ושמע קולו של בחור שהיה מנשק אותה שלף חרבו ורצה להרוג שניהם וזכר מצות אביו והשיבו לתערה, שמע שאמרה לאותו בחור בנה שאצלה כבר יש שנים רבות שהלך אביך מאצלי אילו היה יודע שנולד לו בן כבר הגיע להשיא לך אשה, כששמע זה הדבר אמר פתחי לי אחותי רעיתי ברוך ה' שעצר כעסי וברוך אבי שציוני לעצור כעסי לילה אחד שלא הרגתי אותך ואת בני, ושמוחו שמחה גדולה ועשו משתה לכל העם הנמצאים ושמוחו הרבה מאד.

עיר התורה שקרובה אליך

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם העולמית

הרבנות הראשית לישראל

לשכת הרבנות הראשית אלעד. ראש העין. הרצליה

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

והומר אלף פעמים, אם הוא מעשה או דיבור של איסור, כגון הכאה, או ריב ומחלוקת, כיוצא בזה, שיהא בשובה ונחת, ואל ימהר, ואז יבוא שלום, וינח וישקוט כל ימיו ממכאובות, וימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

מעשה עם הגר"ח והגר"א

כמסופר על הגר"ח ואלוזין כאשר עלה בליבו לייסד עולם הישיבות בא לרבו הגר"א בהתלהבות שיש לו רעיון מיוחד להגדיל תורה לפתוח ישיבה, הגר"א שמע והשב והשיבו שלא יפתח, הגר"ח תלמידו לא הבין מדוע לא לפתוח אך קיבל את דעת רבו, כמוכן שדבר זה רדף אותו והיה חושב מה לא טוב ברעיון הזה וניסה לנתח כל הצדדים ולא מצא מה יכול להיות בעיא בדבר, כעבור שנה חזר שוב לרבו הגר"א והתנצל שהוא חייב שוב להעלות את הרעיון של פתיחת ישיבה ונימק שחשב רבות על כל צדדי הדבר ואינו מבין מה הבעיא שיש בפתיחת הישיבה, השיבו הגר"א שיפתח כעת ישיבה, שאלו הגר"ח מה השתנה כעת מבעבר שהתנגד, השיבו הגר"א בפעם הראשונה באתה אלי בהתלהבות גדולה מהרעיון ראיתי שעדיין לא השבת טוב על הדבר והשלכותיו אלא מתוך התלהבות רצית לפתוח לכן אמרתי לך לא לפתוח כי לא עושים שום דבר בפזיזות שאין סופו להצליח, אבל כעת אחרי זמן שחשבת על הדבר היטב אתה יכול לפתוח ולהצליח.

מוסר השכל

נמצינו למדים עד כמה האדם חייב להיות מתון ולא פזיז בדיבורו ומעשיו כל שהדבר נוגע לאחרים וקשור למידותיו והובה על האדם לשקול בפלם את מעשיו ולשכול מעשיו ודיבוריו בתבונה כי סוף מעשה במחשבה תחילה ועליו לשקול כל דיבור כל מעשה את כל השלכותיו והכם עיניו בראשו כיון שמעשה אחד יכול להפסיד את כל עולמו, ורמוז לכך נאמר **בשם הבעש"ט, כתיב ואבדתם מהרה**. מרמוז שצריך לאבד את הפזיזות ואת המהירות, ולזאת כל בית יהודי ההולך בדרכי התורה על בני הזוג לאמץ את ההנהגה הזו ולקבל על עצמם לא להגיב מיד על כל דבר אלא להיות מתונים ולמלוך ולשלט על הדחפים הפנימיים ולחשוב לפני שמגיבים כי זו הדרך המצילה מטעויות עלבונות ופגיעות ובה ישכון לבטח, וכך הדבר בכל ענייני הבית כל החלטה לא לפעול שום דבר בפזיזות אלא להיות מתונים וחושבים ומדברים ורק לאחר מחשבה והתבוננות יעשו את הפעם שבה ניצול מטעויות והאשמות הדדיות, ובה האדם שולט על מידותיו ותכונותיו ולא ההפך שמידותיו ותכונותיו שולטים עליו, והוא ההבדל בין ראובן ושמעון ולוי לבין יהודה, הם שמידותיהם שלטו עליהם איבדו את כל הגדולה והמלוכה והכבוד, וכן שאול שהיית המלוכה מיעודת לו לדורותיו הפסיד בגלל תבונה זו, לעומת זה יהודה ששלט על מידותיו זכה למלוכה. כך כל אדם כאשר יעשה חושבים תמיד כיצד להתגבר על מידותיו ותכונותיו השלילים, יזכה בזה לרוב טובה וברכה והצלחה אהבה ואחוה שלום ורעות.

בברכת שבת שלום ומבורך

הצב"י מרדכי מלכא עיה"ק אלעד

